

A **Halacska Református Óvodában** idén is számos kisgyerek kezdte a tanévet. Azokat a családokat, akik közösséget keresnek, ezúton is hívjuk gyülekezetünkbe. Köszönöm a gyülekezet különféle kisközösségeinek befogadó szeretetét és bátorítom azokat, akik mostanában kezdtek el templomunkba járni, hogy csatlakozzanak valamelyikhez. Felhívom a figyelmet az óvodában elindult Lelki egészség programra.

Az éves program-tervezet honlapunkon (www.bfokref.zsoltar.hu), és e Hírlevél végén is megtalálható. Az esetleges változásokról e-levél értesítést küldünk. Aki fel szeretne kerülni az e-levél listára, írjon Tatár Leventének (tatar@aeki.kfki.hu).

Az első őszi „nagyrendezvényünk” szokás szerint a **Szőlőskert Gyermeksátor** lesz, ahol a felnőttek is érdekes és színvonalas programokra látogathatnak a szeptember 4-5-i hétfőjén. Előre is köszönjük azok segítségét, aki süteményt hoznak az alkalomra.

Kérem a testvéreket, hogy a szeptember 24-26-ra tervezett **evangélizációra**, amit Dr. Nagy István teológiai tanár vezet, minél többen jöjjenek el. Vegyünk részt a közösségi lelki épülés alkalmán együtt!

Október 1-én, pénteken, a **Halacska napon** az óvoda közösgében örvendezhetünk együtt, egy hétre rá pedig, október 9-én a **Demjén István kupa és sportnap** hívja-várja gyülekezetünk ismerőseinek apraját-nagyját!

A zsoltáros istentisztelet (**vespera**) Papp Anette szervezőmunkájának köszönhetően folytatódik. Az őszi első alkalom október 2-án lesz.

Hálával gondolhatunk arra, hogy idén is jó néhány nyári tábor tartottak gyülekezeti közösségeink. Ezekről személyes beszámolókat is olvashatunk ebben a Hírlevélben. Személyesen a **Gyülekezeti táborban** vettem részt feleséggel együtt. Ide nem csak egy-egy korcsoportot, hanem a gyülekezet minden egyes tagját (akár ismerősökkel együtt) hívtuk. Szerencsére a korosztály a karonülő csecsemőktől a nyugdíjasokig terjedt. Egyedül a 70-en túliak hiányoztak. Reméljük, jövőre nekik is sikerül bátorságot venni

hozzá! Gyülekezeti alapítvány támogatásának köszönhetően igen kedvezményes áron lehetett részt venni a sokrétű programokat nyújtó alkalmon. Külön szeretném megköszönni főszervezőink, Papp-Tóth Viola és Papp Tamás alapos munkáját.

A szerdai **60-on túliak bibliaórája** mellett az egyik leglátogatottabb nyári hétközi rendszeres gyülekezeti program továbbra is a **gyülekezeti foci** volt. Gyarmati Imrénél lehet rá jelentkezni.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Kérjük, hogy ha csak lehet, ezt havi rendszeres utalással tegyék. Köszönjük mind a kisebb, mind a nagyobb összeggel adakozók hálaáldozatát. A nyáron megint megnőtt költségvetésünk hiánya. Remélem, hogy az őszi időszakban ez ki fog egyenlítődni.

A Református bibliaolvasó kalauz egyik friss igéjével kívánok erőt családi és gyülekezeti szolgálatunkhoz.

Filemon 11

„A te szeretetedben sok örömünk és vigasztalásunk volt, mert a szentek szíve felüdült általad, testvérem.”

Budafok, 2010. augusztus 28.

Testvéri köszöntéssel,
Németh Géza
gondnok

„Anyák napjától” az „Anyák évéig” a Fehérke csoportban

Már az Anyák napi meghívó is különleges volt. Félbehajtott vidám, napsárga papír: egyik felén a kisfiam picí praclijának tűzpiros lenyomata, a másikon versike:

„Úgy repültem, mint a madár! A szeretet az én szárnyam,
Pedig szárnyam sincsen. Szívem az én kertem.
Virágot is hoztam neked! Anyák napján köszöntelek,
Pedig kertem sincsen. Édesanyám, lelkem!”

És ez NEKEM szól! Nekem, az anyának, az édesanyának! Isten csodálatos ajándéka ez nekünk: anyák lehetünk, gyermekeket kaptunk, akik a Halacska oviba járhatnak! Hála-telt szívvel „repültem, mint a madár”, amikor a meghívót olvastam: hála Neked, Istenem, hogy anya lehetek, hogy van egy kicsi fiam (sőt, még kettő!), hogy a „Halacskába” járhatnak, és hogy anyák napi műsorra hívnak!

A Fehérke csoport a Halacska óvoda kiscsoportja, ahová 3-4 éves gyermekek járnak. Picik még ők tehát, és ez a leges-legelső „műsoruk”! Izgalmas feladat előtt álltak ők maguk és az óvó nénik is. Egy Anyák napi (egyben évzáró) műsort megtervezni, előkészíteni, betanítani és 25 picit bolhával előadni - bizony komoly feladat, kihívás, stressz...lehetett (volna). Mert varázslat történt! Amint a picik beléptek a csoportszobába, ahol az anyukák és a nagymamák már várták őket, a tér megtelt vidámsággal, meghittséggel, mosollyal és szeretettel. A gyermekek az évszakok váltakozásáról meséltek, közösen énekeltek és mondókáztak, anyukájuk ölébe csüccsenteek - az őket nagyon értő-érző közönség örömeire.

A gyermekek nekünk, anyukáknak és nagymamáknak, az ő tündéri kis műsoruk végén egy-egy szál gerberával kedveskedtek. Kisfiamnak, amikor a maga kedves határozatlanságával hozzám lépett, és átadta nekem az ő virágját, azt mondtam: „Nagyon szépen köszönöm, kicsim!” és egy nagy cuppanós pusztit nyomtam az arcocskájára. Ekkor kissé félénk, csodálkozó pillantást vetett rám: „Anyá, ne nekem köszönd, az óvó nénik adták!”

Hát igen, bizony érdemes figyelni a gyermekre! Igaza volt és van neki! A virág, a műsor és a benne tükröződő nagy szakmai tudás, a jóság és a kedvesség mind az óvó néniket, Betti nénit, Kriszti nénit, és a dadus Dorka nénit dicsérik!

Ezért én most itt ünnepélyesen megköszönöm az óvó- és dadus néniknek nem csak az anyák napi szép műsort és a gerberát, hanem a gyermekeink szívében viruló virágokat és lelki gyümölcsöket, melyeket ők plántáltak, tápláltak, gondoztak az egész óvodai év során, a nap tizenkét, sokszor bizonyára igen hosszúnak tűnő órájában. Köszönöm,

hogy nap mint nap kitartottak a templomban, Isten színe előtt tett esküjük mellett: szeretetben nevelték, oktatták csemetéinket, nagy odaadással, felelősséggel, türelemmel, bölcsességgel, kedvességgel, humorral, sok-sok ötlettel, leleményességgel és megannyi más értékkeremtő módon, amit itt felsorolni sem lehet. Köszönöm nekik, hogy nap mint nap bizton tudhattuk, érezhettük, hogy gyermekeink egész nap jó kezekben, nagy szeretetben voltak velük, és ez volt számunkra, anyukák számára a legnagyobb ajándék, ami MINDEN ÓVODAI NAPOT ANYÁK NAPJÁVÁ VARÁZSOLT! Kísérje a jó Isten bőséges áldása őket!

Némethné Probáld Kata (Dimdom anyukája)

Balatonfenyves, 2010.

A gyülekezeti hittantábort 2010. június 28. és július 3. között tartottuk Balatonfenyvesen. Ismerős volt a helyszín, és érdekes volt látni az ismerős arcokat - különösen azoknak, akik nem találkoznak túl gyakran -, mennyit változtunk tavaly nyár óta, hát még amikor visszaneztük az öt éve készült fényképeket...Nagyon jó volt a közösség, talán azért is, mert a legtöbben már évek óta részt vesznek táborunkban, például Ádám és Stecki már Szokolyán is ott voltak 2003-ban, de a budafoki hittantáborozók között azért Németh Zsuzsa néni a csúcstartó. Sajnáljuk, hogy nem mindenki tudott eljönni velünk, aki évek óta lelkes táborozónk, de örültünk annak a 7 új embernek, akik most először nyaraltak velünk. Összesen 39-en énekeltek, imádkoztunk együtt, tanulmányoztuk Nehémiás történetét, beszélgettünk, kézműveskedtünk, játszottunk a Balatonban, hallgattuk és olvastuk esténként a Győztes című regény rádiószínház változatát, eljátszottuk Nehémiás életét különböző műfajok szerint, anyalka ajándékokat készítettünk és gyönyörködtünk a felkelő nap szépségében, hálát adva Teremtő Istenünknek. Csodálatos volt az idő, és nagyon lelkesek voltak a résztvevők, a gyermekek, fiatalok és a munkatársak is. Köszönjük szépen a munkatársak szolgálátát, nekem nagy öröm volt, hogy a Vita ifiből is részt vettek öten a táborban, és lelkesen szolgáltak a gyermekek, fiatalok között. Íme táborozóink névsora kezdve a kicsiktől életkor szerint: Havran Dávid, Kökény Ré-

ka, Gulyás Szilárd, Ábrahám Eszter, Papp Diána, Nyári Báborka, Lehner Zsófia, Pokoly Panna, Kökény Eszter, Kovács Natália, Tóth Eszter, Kádas Viktória, Szlabey Emma, Steckmüller Zsuzsanna, Barabás András, Ábrahám Flóra, Szlabey Luca, Jencsik Tímea, Barabás Diána, Madocsay Vilmos, Szabó Flóra, Steckmüller Anna, Takács Viktória, Kerekes Attila, Jakab Ákos, Petó Márk, Fraskó Ádám, Steckmüller Tamás, Szabó Beatrix, Ábrahám Kata, Takács Ildikó, Petó Gergő, Pálfi Szabolcs, Kuncz Melinda, Jani Marianna, Ábrahám Edit, Németh Zsuzsa, Szalai Zsuzsa, Papp-Tóth Viola. Idén is írtunk tábori naplót, íme az élménybeszámoló két csoport tollából.

Papp-Tóth Viola

Június 29. kedd, a tábor 2. napja

a Kacagó Kálvinpókok csoport szemszögéből

Ma volt az első napfelkelte (mármint a táborban), de nem mindenkinek sikerült felkelni rá. A vonat és Gergő zakatolt Dávid fülében. A reggeli cukros briós volt, Dia nem evett. A reggeli áhítaton kitaláltuk, hogy a sok jó ötlet közül mi legyen a csoportnevünk, és Melinda lefordította az igei témát németre: SÓVÁRGÁS a templom után: SALZBURGEN nach der Kirche. A bibliai foglalkozáson Nehémiás elment Jeruzsálembe, és felmérte a falak állapotát.

Az ebéd: tésztaleves, rakott tészta tésztasalátával és mákos tészta. Utána imaszíjat készítettünk, amiből Dávid (nevéhez híven) parittyát fabrikált. Délután végre elmentünk fürödni, a víz 22 fokos volt. Vacsorára tészta. Végre!!! Este Szabolcs diavetítést csinált az addig készült fényképekből, majd folytatódott a folytatásos regény. Melinda most a vak lány anyukájának szerepében homorított 13 mondattal. Utána elmentünk felfedezni Balatonfenyvest, de kiderült hogy már felfedezték, ezért gyorsan hazatértünk. Este az érdeklődők megnézték a meccset: Spanyolország-Chile 1-0. Ádámék szobáját strandolás közben feldúlták. Anna komponált egy dalt Flórával. Bibi napról napra cukibb. Melinda már alig várja, hogy holnap legyen. Viki nem járult hozzá, hogy nevét a naplóban megemlítsük.

Lejegyezte a csoportvezető: Edit.

Július 2. péntek, a tábor 5. napja,

írta: Szabolcs, Kata, Ákos, Luca, András, K. Eszter, Zsófia

Reggel a szokásosnál többen mentünk megnézni a napfelkelést, szám szerint 21-en. A bátrabbak a vízből láthatták jó 10 perccel előbb, mint a stégen állók. A reggeli tornán szokásunkhoz híven kevesen jelentünk meg, és folyamatosan néztük, hogy Szabolcs nem jön-e hátulról lefényképezni minket. Reggelire debreceni kolbász volt, ami nem örvendett túl nagy népszerűségnek. Nehémiás történetét befejeztük, már ami a falépítést illeti. A bibliaóra után befutottunk a szobába, és megnéztük, hány pontot kaptunk a szobaszemlén. - Mi 102-t! - Mi 101-t! - hangzottak fel a kiáltások, amint megláttuk, legalábbis a lányszobáknál... Ebédre megettük a barátunk fülét, ami nagyon jó volt, talán a legjobb a héten. A délutáni kézműves foglalkozáson dobot, méccsest, csengőt, könyvjelzőt, csipeszt készítettünk. Egyesek felmentették magukat egyes tárgyak készítése alól. A strandon a víz végre tiszta volt, és kicsit hidegebb, mint a korábbi napokban. Egyesek fokhagymás lángost is ettek, ami elvette az addigi szájszagukat, és egy különleges újat adott nekik. Strand után fáradtan megvacsoráztunk, este megnéztünk pár 2005-ös és 2007-es csákvári táborban készült képet, amin jókat nevettünk, mert viccesen néztünk ki. Befejeztük a mesét, melyben Philo megtért, és Hírámnál dolgozhatott apja hajójával. Ezután Zsuzsa néni sütijét és kókuszgolyókat ettünk, majd az igazán kitartóak megnézhatték a Narniát.

Gyülekezeti tábor

Gyülekezetünk első családos tábora, azt gondolom, hogy kiállta a különböző próbatételeket.

Terítéken volt minden, amikre esetleg csak gondolatban tudunk előre készülni. Ilyen volt például a két nap és éjszaka is tartó eső. Bár a gyerekek játék-kedve nem nagyon csökkent, nekünk, szülőknek elég fejtörést okozott a száraz gyerekruhák rohamos fogyása.

Aztán a kezdési időpontokhoz is különbözőképpen tudtunk alkalmazkodni, így mindig volt, aki elkésett valahonnan. Volt részünk gyomorrontásban is, ami sokakat megerősített abban, hogy bizony le kellene alkudni az ebéd árát.

Végül, de nem utolsó sorban, szomorúan vettük tudomásul, hogy egy kedves család mégsem tudott eljönni gyermekük betegsége miatt.

Mégis...valahogy összekovácsolódtunk. Valahogy egymásra találtak a játszó-pajtasok. Valahogy mindig elegendő segítettek a gyerekek körül. Valahogy összeálltak a családi produkciók és valahogy tudtunk önfeledten vonatozni a sok kis világító mécses fényénél.

Hála legyen az Úrnak mindezekért!

Pajzsné L. Réka

Az igazi ajándék: jó volt együtt lenni

Ülök a varrógép előtt. Fáj a hátam, és semmi kedvem az egészhez. A gyerekeim és a párom az udvaron játszanak. Sokkal jobb lenne velük, de én bolond már megint elvállaltam valamit a „köz” érdekében. Varrom tehát tovább az óvodai lepedőket. Kicsit még dúlok-fúlok, de aztán megjelenik előttem a szépen kifestett, kitakarított csoportszoba, és látom a kis ágyakon a vidám színű lepedőket. Jó lesz ez mégiscsak. Milyen öröm lesz tudni, hogy a gyerkőcök - még ha bennük ez nem is tudatosodik - egy szép kultúrált környezetben tölthetik a napjaikat. És ehhez talán nekem is sikerült hozzátennem a magam tehetsége szerint valamit. Azután tovább gördülnek a gondolataim: jönnek majd az új ovisok, no meg az ő szüleik. Látják, hogy milyen barátságos a környezet. Ez persze kicsit a látszat, hiszen ami a lényeg, azt az óvó néniktől kapják majd. De ennek a külső környezetnek a kialakításában az óvó nénik is benne vannak, úgyhogy... Minden a legnagyobb rendben. Megnyugodhatok, és egyébként is már csak öt lepedő van hátra. Szóval mégiscsak érdemes háttérmunkát vállalni a közösségért.

Amikor a gyülekezetbe kezdtünk „járni” senkit sem ismertünk. Évek teltek el, mikorra talán egy karácsonyi női alkalomra először elmerészkedtem. Azután már sokkal könnyebb volt. Elég egy-két ismert arc, akkor már köszönünk egymásnak nemcsak a templomban, hanem az utcán, vagy a boltban is. Mára pedig egyértelmű, mennyire jó ehhez a közösséghez tartozni. Olyannyira, hogy amikor először meghallottuk a hirdetésben, hogy lesz gyülekezeti tábor, nem volt kérdéses megyünk-e. Különösebb „elvárásaink” nem voltak. Mi még nem vettünk részt ilyen táborban, más gyü-

lekezethez tartozó barátaink meséltek néhány saját élményt, tapasztalatot, azok alapján képzeltünk el valamit. No meg az alapján, hogy a gyülekezetünk egy-egy tagját látva érezhettük, a láthatatlan háttérmunka folyamatosan zajlik. A jelentkezés után eltelt hónapok alatt jól látszott, egy-egy beszélgetésből kiderült: a szervezők nagyon komolyan készülnek.

Azután elindultunk. Ki busszal, ki kocsival, ki gyerekekkel, ki a párjával, ki egyedül, ki pedig gyerekekkel és kutyával. Mi gyerekekkel, unokatesókkal, kocsival. Még Pestet el sem hagyva, elkezdődött a szokásos műsor: pisilni kell, szomjas vagyok, autópálya matricát kell venni... Mindezt egy helyen megoldhatjuk, irány egy benzinkút. Itt anya iszik egy cappuccinot, vagyis csak inna, mert a nyolc éves kér egy kortyot. Anya meg ad, mert jószívű, és vitatkozni sincs kedve. Hát persze, hogy a „Vigyázz, nehogy magadra öntsd!” mondatot még nem sikerült befejezni, amikor már a pohár egész tartalma a gyerek ölében van. Sebaj! Apa türelmesen kiszedi a legmélyebbre tett táská legmélyebb részéről a váltóruhát, és már megyünk is tovább.

Megérkeztünk. A kemping kissé kihaltnak tűnt, és látható jelei voltak az elmúlt napok esős időjárásának. (Hú de szerencse, hogy nem a sátorban alvást választottuk!) A bejáratnál egyre több ismerős autó. Jé, szinte mindegyik soküléses!

Első meglepetés: hoppá, nincs 20-as térerő. Gondoltam ez igen, még erre is figyeltek! Nem lehet feleslegesen telefonálni, és nem lehet interneten keresztül dolgozni. Egy hétig egymásra és az Úrra lehet figyelnünk. Kicsit örültem, kicsit megijedtem.

Második meglepetés: a szobáink kissé távol vannak egymástól. Na, most mi legyen? Végül is a nyolc éves már elég nagy, tud ő külön is aludni. De nem. Mi lesz, ha éjjel felébred, és elkezd bolyongani az épület másik oldalán. Sose talál rá. Semmi baj, kérhetünk pótágyat. Rendben, de nekünk legalább négy kell. Ez sem probléma: pótágy érkezik, méghozzá emeletes. Szuper, helytakarékos. Így hát elhelyezkedtünk. A hatágyas apartmanban tízen. Van kis konyhánk és ami még jobb, teraszunk. De jó lesz: esti beszélgetések, kártyapartik (csak Fekete Péter, vagy Solo), közös reggelik, vacsorák...

Harmadik meglepetés: az eső kezd szemerkélni. Az anyukák kezdenek aggódni. Egy-két pulcsi van, de gumi-

csizmákkal és esőkabátokkal kevesen készültek. Férjem szerint nem kell izgulni, a felnőttek ugyanis nem áznak, mert ők szép, fedett, meleg előadóteremben lesznek, a gyerekek feje fölött is lesz tető, azt pedig melyik gyerekek nem élvezzi, ha kicsit szaladgálhat az esőben?

Negyedik meglepetés: már az első ebédnél úgy tűnik, kezdünk egymásra hangolódni. A beosztott gyermekfoglalkozás-vezetők megtalálják a segítőket. Sürgés-forgás, varázslat, gitározás, éneklés, kézműveskedés és Dávid történetének első része. És ez így ment napról napra, sőt egyre gördülékenyebben, egyre profibban. Teljes bizalommal hagytuk gyermekeinket a foglalkozásokon.

Ötödik, de ez már nem is igazi meglepetés: folyamatosan esik az eső és emiatt folyamatosan változtatni kell a programokon. Jól megy! A szervezők és a táborlakók is határozottan jól bírják a módosításokat. Persze van, amin már nem lehet. Sosem gondoltam, hogy golfozni esőben is élvezetes, sőt tovább megyek: a gyerekeim szerint a golfozás idején nem is esett!

Hatodik meglepetés (ez inkább ajándék): a debreceni kirándulás napjára kisütött a nap! Így a Nagytemplom tornyából a sok-sok lépcső megmászása után csodálatos, szikrázó napsütésben nézhettünk le a városra. A kirándulás délutánján már a kemping foci pályáját és medencéjét is birtokba vették a bátrak. Volt, aki mindkettőt. Természetesen a gyerekek jártak az élen.

Hetedik és ez az igazi ajándék: jó volt együtt lenni. Élveztük a vetélkedőket, az egyéni és családi produkciókat, a beszélgetéseket, a szalonnasütést, a gulyásleves-főzést. Az előadásokat, az áhítatokat, a közös gondolkodást, a kiscsoportos és egyéni beszélgetéseket. Élmény volt látni, hogy milyen felszabadultan tudják a vízben egymás gyermekét dobálni az apukák, hogy milyen egyszerűen tudnak aggódni az anyukák. Hogy milyen gyors „csatalánc” alakul ki, ha zoknit, vagy épp esőkabátot kell szerezni a városból. Jó volt az alapokról gondolkodni és jó volt együtt nevetni. Jó volt észrevenni, hogy a mi teraszunkon szinte mindenki megfordult, akár hagymát kellett tisztítani, akár szalonnát kellett vágni, vagy akár csak úgy beszélgetni.

Személy szerint nekem jó volt egy picit része lenni annak a fogaskeréknek, ami ezt a hetet mozgatta, és azt hiszem, ugyanezt elmondhatom a családom többi felnőtt

tagja nevében is. Szóval ismét megerősödtem: érdemes „lepedőket varrni”...

Szívből köszönjük a rengeteg munkát mindazoknak, akik részt vettek a szervezésben! Reméljük, a következő nyáron ismét együtt tölthetünk néhány napot.

Vígné Sági Katalin (Víg és Sarkadi család)

Nemzedékek találkozása és együttműködése a gyülekezetben

A mindig, de napjainkban különösen aktuális kérdést vizsgáljuk meg először, néhány gyakorlati példát bemutatva, Jézus Krisztus környezetében és családjaink mindennapjaiban.

I. Nemzedékek találkozása és együttműködése Jézus Krisztus környezetében

Odavitték hozzá a kisgyermeket is, hogy kezét rájuk tegye. Amikor ezt a tanítványok látták, megdorgálták (elutasították) őket. Jézus azonban magához hívta őket és ezt mondta: Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket és ne tiltsátok el őket tőlem, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyerek, semmiképpen sem megy be abba. Lukács 18. 15-17.

A történet azért elgondolkoztató vizsgálódásunk tárgya szempontjából, mert a tanítványok, a kisgyermek szülei és Jézus ugyanahhoz a nemzedékhez tartoznak, s a kisgyermek szüleit megdorgáló (elutasító) tanítványok állnak útjába a gyermekek megáldásának, Jézus és a kisgyermek találkozásának. Jézus üzenete nyilvánvaló: Ő átlépi a nemzedékeket elválasztó határvonalakat akkor is, ha mi, akár tanítványként, akár szülőként, félreértésből vagy tudatlanságból akadályokat támasztunk.

Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók főembere (a Nagytanács tagja). Ez elment Jézushoz éjjel és azt mondta: Mester, tudjuk, hogy te Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem teheti azokat a jeleket, amelyeket te teszel, csak ha vele van az Isten. Jézus így felelt neki: Bizony, bizony mondom néked, ha valaki újon-

nan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát. Megkérdezte tőle Nikodémus: Mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e másodszor az anyja méhébe és megszülethetik-e? Jézus így válaszolt: Bizony, bizony mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. János 3. 1-5.

Az a körülmény, hogy Jézus tiszteli az őt meglátogató idős embert és - egy későbbi versben - Izráel tanítójának nevezi, nem akadályozza meg annak felismerésében, hogy valami régóta hiányzik a méltán nagy tekintélyű ember életéből. S Jézusnak van bátorsága ezt kimondani: Minden érdemed dacára, jelenlegi állapotodban, soha nem fogsz bejutni az Isten országába. Mert az Isten országába való bejutás nem érdemeink egyenes következménye, mint, jó esetben, egy magas pozíció vagy kitüntetés elnyerése. Nikodémus, az „Istentől jött fiatal tanítótól” (Jézustól) rövid kérdegetés után, ellenvetés nélkül elfogadja, hogy Isten országát csak az láthatja meg, aki előbb újjászületik víz és Lélek által. Milyen tehertétel az újjászületésre képtelen vezető, s a megújulás milyen csodálatos forrása a víz és Lélek által újjászületett vezető egy közösség élén! A nemzedékek közötti őszinteség és tisztelet, szeretet és bizalom Isten egyik eszköze az újjászületés felé vezető úton.

II. Nemzedékek találkozása és együttműködése a családban

4 éves unokánkkal, Petruskával és szüleivel átmenetileg együtt laktunk, míg házuk átalakítása 2008-ben megtörtént. Gyakorló nagyapaként, ekkor találkoztam a 21. században megszülető és felnövekvő új nemzedékkel.

- Papa, te az én barátom vagy! - erre a kedves és közvetlen kijelentésre akkor került sor, mikor már néhány magyar népmese és népdal, játék és séta összekötött bennünket, s bármiről is volt szó, beszélgetésünk előbb-utóbb valamilyen székelyes, mesészerű fordulatot vett, amin mindketten jól mulattunk.
- Papa, ne magadban játsszál, velem játsszál! - ezt az észrevételt akkor kaptam, mikor Petrus belerúgott abba az összerakható játékba, amivel már majdnem készen voltam. A figyelmeztetés, mely nemcsak nekem, de egész nemzedékemnek szól, azóta is sokszor eszembe jut.

- Papa, most úgy meséld el, hogy én is szerepeljek benne! - ez a kérdés egy bibliai történet (Jézus családjának menekülése Egyiptomba) elmesélése közben hangzott el. Milyen más lenne, ha a Biblia olvasása közben mi is átelnénk, hogy a „történet” nemcsak nekünk, de egyenesen rólunk szól.
- Hello, Ida! - ez a történet sokkal régebbi keletű. Fiaink még óvodások voltak, s az óvodába vitelnél, vagy, nagyritkán, ha este, szülők, elmentünk valahová, Ida Néni, a Gyülekezet pénzbeszedője, egyedülálló, családdal nem rendelkező idős asszony volt segítségünkre. Ida Néni és a gyerekek nagyon megszerették egymást. Ida Néni pótnagymamának tekintette magát, ami igaz is volt, mert a nagyszülők több száz kilométerre laktak tőlünk. Egyszer csak halljuk, hogy fiaink így köszöntik a megérkező pótnagymamát: Hello, Ida! Megdorgáltuk a fiúkat, de Ida Néni védelmébe vette őket: Tessenek hagyni! Olyan jól esik, hogy így szólítanak engem.

III. Nemzedékek találkozása és együttműködése a gyülekezetben

- Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgád hallja szódat! - egy idős presbiter házaspárral, akik koruknál fogva szüleink nemzedékéhez tartoznak, rendszeresen összejövünk. Ők mondták el a következőket: Imádkozni szoktunk, s Isten meghallgatja imáinkat. Vannak viszont helyzetek és pillanatok, amikor csendben, magunkat teljesen elengedve, a megoldást az Úrtól várjuk. S a megoldás megérkezik. Hány meggondolatlan lépéstől, hány felesleges úttól óvott meg már a néhány perces kikapcsolódás, az alázatos és csendes odafigyelés az Úr szavára.

A nemzedékek együttműködésének célja Isten rendelése szerint, hogy segítsük egymást Isten országának megtalálásában és az újjászületésben. Jézus a jövőnk, együtt kövessük Őt.

Dr. Imre Sándor
(Megjelent: Képes Kálvin Kalendárium 2010, 43-45. oldal,
elhangzott a gyülekezeti tábor egyik alkalmán)

Lelki egészségünkért

Ez év februárjától lelki egészségfejlesztő programot kezdeményeztünk a Halacska Református Óvodában.

2007-ben 6 csoportosra bővült az intézmény, majd 2009-ben még 3 csoporttal a nagytétényi telephelyen.

Ez a nagyarányú bővülés felvetette, hogy a szülőkre is több figyelmet fordítsunk, hiszen a hozzávetőleg kétszáz család a társadalom egy szelete. Megjelenik benne minden olyan élethelyzet, amely a mai Magyarországon előfordul. Mint egyházi fenntartású intézmény szeretnénk elősegíteni, hogy a gyerekek ép családokban nőjenek fel. Ezért tartjuk fontosnak, hogy könnyen elérhető legyen a szülők számára egy segítő, aki közreműködik a lelki egészség megtartásában, a kibillent egyensúly megtalálásában. Szeretnénk elérni, hogy az óvodában megkezdett hitbeli nevelés folytatódjon akkor is, amikor a gyerekek kinőttek innen. Ennek módja a családok bekapcsolódása a Budafoki Református Gyülekezet életébe, közösségébe. Mivel nem csak református vallásúak járnak az oviba, a cél az, hogy mindenki a felekezetének megfelelő közösségbe integrálódjon. Hiszen mind a testi mind a lelki egészségre pozitívan hat a közösségbe tartozás, hitünk megélése, az istentiszteleten való rendszeres részvétel.

Feladatomban a szülővel való egyéni törődés. Minden élethelyzetünkben bekövetkező változás (néhány pl: új gyermek születése, családi gondok, munkahelyváltozás, munkahely elvesztése, gyermek iskolába kerülése, válás, krónikus betegség, baleset, gyász, költözés) feszültséggel jár. Ezen sokat tud oldani egy-egy beszélgetés, és ez akkor is segítség, ha nem is vezet azonnali megoldáshoz. Szeretném, ha igényelnék a beszélgetéseket, ha természetessé válna a segítőhöz fordulás. Tudom, nem könnyű átlépni azt a küszöböt, ami egy idegen bevonása a személyes szférába. Mégis az a tapasztalatom, hogy aki meg tudja osztani azt, ami a szívét nyomja - megkönnyebbülve tud tovább menni. A beszélgetés lehet rövid, az öltözőben lefolytatott ún. ventillálás, (lelket szellőztető beszélgetés) csupán. A másik lehetőség bejelentkezés mentálhigiénés segítő beszélgetésre. Erre előre egyeztetett időpontban,

helyen és időkeretben (45 perc-1 óra) kerülhet sor. A segítő beszélgetés során konkretizálódik mi is a probléma, amivel szemben állunk, de a legfontosabb az: Mi van veled? Te, hogy éled meg az adott helyzetet? Ez a személyes, együtt érző odafigyelés a záloga annak, hogy átélhesd itt megértésre találtál. Hálás vagyok azért, hogy az elmúlt félévben sok szülővel megismerkedhettem. Jó néhányan megtisztelték a bizalmukkal, ennek köszönhető, hogy több mint ötven alkalommal folytathattam segítő beszélgetést.

Szeptember 1.-től ismét elérhetnek az óvodában, délutánonként. Azoknak tudok segíteni. akik erre nyitottak.

Időpont egyeztetés: 06 30 69 66 045

e-mail: nepotzsuzsa@gmail.com

Némethné Pötördi Zsuzsanna mentálhigiénés szakember

A gyülekezeti kórus 2009-2010. évi munkájáról

„A gyülekezet nyomokban kórust is tartalmaz”

Kórusunk az elmúlt évadban összesen 14 alkalommal énekelt úrvacsorás és ünnepi istentiszteleteken, a karácsonyi nyugdíjas szeretetvendégségen és a Halacska óvoda Szülői Bálján. Tavaly szeptemberben az alakuló próbán még csak az öt alapító tag volt jelen, de a szezon végére Fraskó Kati fáradhatatlan szervezőmunkájának és a gyülekezet imatámogatásának köszönhetően már 8 „rendes” és 8 „levelező” tagunk lett. (A „levelező” tagok családi vagy munkahelyi okok miatt nem tudnak rendszeresen próbára járni, de ezt önszorgalomból pótolják.)

Az év másik nagy eseménye, hogy megalakult az utánpótlás-együttesünk: a gyermek- és nőikar, amely egyelőre szezonális jelleggel működik (Karácsonykor és Húsvétkor).

Az énekkar célja, hogy az istentiszteleteket, egyéb alkalmakat gazdagítsa, színesítse, és ezt méltó módon tegye, ezért egyik legfontosabb feladatunk az állandó énektechnikai fejlődés. Ugyanakkor az is lényeges, hogy ezt a sok munkát kötetlen baráti hangulatban tudjuk végezni.

Kóruspróbáink jó hangulatát illusztrálják az alábbi aranykópések:

„Ezt a hangot nem tudtam, mert túl gyorsan jött a következő.” (Attila)

Karácsony előtt: „Glória”

Edit: - Itt nem kell kitartani.

Attila: - De igen!

Edit: - Majd jól leintem!

Kati: - Mi meg majd jól nem figyelünk oda.

Próba az irodában húsvét előtt:

Hangvilla nincs.

Edit: - Na jó, akkor most lemegyek egy hangért.

A 69. Genfi zsoltár ismétlésekor:

Levente: - Itt hol lehet levegőt venni?

Edit: - Abban a korban a vonal jelentette a szünetet.

Levente: Nem lehetne sűrűbben vonalat húzni?

Edit: - Nem, ezt Goudimel így írta.

Míg csak az úr...

Attila egy kicsit mást énekelt.

Edit: - Attila! Ez nem teljesen az.

Attila: - Észrevetted?

04.29. Sokan voltunk.....

Edit: Ahol sokan vannak, vegyenek vissza az énekből!

(Szoprán: 2, alt: 1, tenor: 1, basszus: 3)

Édes kincsem:

Attila: (Kicsit el volt tévedve és késve) - Ez valahol le is van írva? (A zongorakíséret sorát nézte.)

Az éves munka lezárásaként június végén kerti mulatságot szerveztünk, ahol igen jó hangulatú próbát is tartottunk a szomszédok nagy örömére. Sokan el tudtak jönni, mivel mindenki a családjával együtt volt hivatalos. Ez köszönet is volt nekik, mivel az ő támogatásuk is sokat jelent a munkánkhoz.

Ábrahám Edit és Fraskó Kati

Juhász Balázs marimba koncertje

A **marimba** nevű ütős hangszer Magyarországon szélesebb körben még nem ismert. A hangszer gyökerei az afrikai törzsek zenéibe nyúlik vissza. Hasonló a mindenki által ismert xylofonhoz: a marimba ennek nagyobb hangterjedelmű testvére. A játékos négy verővel a legváltozatosabb stílusú zenéket szólaltathatja meg. Ez a koncert egy magyarországi időutazás lesz: a középkor világától Cseh Tamás dalain át a mai musicalig - mindezt egy afrikai hangszeren. Felnőtteket, gyerekeket és a zenei érdekességre vágyókat egyaránt szeretettel várjuk!

Budafoki Borfesztivál, szept. 4. 16:30-kor, és szept. 5. 16h-kor_ a Péter Pál kápolnában!

Magogodo

L. H. Stevens:

Reményi Attila:

Bakfark Bálint:

Balassi Bálint:

közzj.: Bakfark Bálint:

„Dal nélkül...”

Dés László:

afrikai tradicionális zene

Rhythmic caprice

Ecsetvonások - részlet

IX. fantázia

„Nő az én örömem most az én szép szerelmem erre való néztében...”

az Gianeta Padovana nótájára -

VIII. fantázia

Cseh Tamás - dallamok

Juhász Balázs átirataiban

A Dzsungel könyve

**BESZÁMOLÓ a
Budafoki Református Gyermekek és Szegénymisszió tábo-
rairól...**

**1. Don Bosco Csillagász nagytábor
és a Dávid Ifi hete Balatonalmádiban: június 21-27**

Idén második alkalommal rendeztük meg a Don Bosco Csillagász Szakkör nagytáborát a Dávid Ifivel közösen. Így összesen 25-en voltunk. Kicsik és nagyok együtt vettünk részt a lelki alkalmakon éppúgy, mint a csillagászati előadásokon. Az „áldott rossz időjárás” következtében sokkal több időnk volt a lelki elmélyülésre, mint máskor. A gyerekek és a fiatalok is szívesen énekelték ősi zsoltárainkat éppúgy, mint ifis énekeket, s mindebbe a csillagász szakkörösök is bekapcsolódtak. A hét témája az apostolok elhívása volt. Erről hangzott el prédikáció minden délelőtt. Az esti evangélizáción pedig a délelőtti elhívás-történethez kapcsolódóan azt néztük meg, hogy az adott apostol életét hogyan használta Isten. Így jártuk körül Máté, András, Nátánaél, Fülöp, Péter, János és Tamás életét. Mindezek mellett lehetőségünk volt észlelni is, mind a Holdat, valamint a Jupitert, s egy kicsit tudtunk mély-egezni is. Pénteken pedig Becz Miklós és Barnabás, valamint Varga Róbert csillagászok jöttek közénk előadást tartani a Naprendszeréről, a Marsról és Marskutatójáról, valamint a meteoritokról. Számomra lelki-eg adott sokat ez a hét, kiváltképp a szombat esti evangélizáció utáni imaközösség, ahol sok kisgyermek és fiatal merte bátran és hangosan megszólítani az Urat és megköszönni mindazt, amit ezen a héten Tőle kapott. Íme két beszámoló a fiataloktól:

Lévai Ádám: „Számomra a legnagyobb élmény a távcsöves bemutató volt, valamint Becz tanár úr előadása a meteoritokról. S mindaz, amit tőle tanultunk az a missziós alsós héten kamatozott, hiszen itt végre lehetőségünk nyílt a perzeidák maximumának (azaz a meteoresó) észlelésére.

Hetényi Eszter: „Nekem a sránd jelentett sokat, tök jók voltak az áhítatok, illetve, amikor felmentünk az Öreghegyre csillagászni.”

A tábor lebonyolításában nagy segítségem volt az Ambrus család, és Gyömörei Évi, Don Boscós református anyuka, illetve mindazon szülők, akik segítettek a gyermekek szállításában vagy akár egy üveg lekvárral járultak hozzá a táborozók kosztolásához. Köszönet mindezért és számítok Rátok a következő évben is.

A Dávid Ifi első alkalma az új tanévben: 2010. szeptember 12. 16:30 gyülekezeti terem

2. Tiszakeszi Missziós Hét és a Dániel Ifi tábora: június 28-július 4.

Létszámában, mint minden évben, a missziós táborok sorában ez a legnépesebb. Idén is közel 40 gyermek és fiatal vett részt. Ha hozzászámoljuk mindehhez a tiszakeszi ifiseket és falubeli fiatalokat, akik megtisztelték jelenlétükkel és segítségükkel alkalmainkat, az ötven főt is megközelítette a létszám.

Ez a legnehezebb, de egyben legfelelősebb a missziós hetek közül, mivel ide azok a nehézsorsú, illetve sanyarú körülmények között élő gyermekek és fiatalok jönnek, akik közül számosan még valamilyen sérültséggel is rendelkeznek, legyen az akár fizikai, akár szellemi, vagy épp lelki eredetű. Számomra az Élő Istentől vett küldetés ilyen táborokat szervezni, hiszen ezeknek a gyermekeknek ez az egyetlen lehetőség a nyaralásra. Éppúgy, mint a többi táborban, itt is napi két lelki alkalom van: egy délelőtti előadás és egy esti evangélizáció. Ezeknek témája idén Dániel története volt, rengeteg áthallással, összevetve az akkori és a mai helyzetet. Hiszen sok a hasonlóság Dániel és a mi hívő életünk között: nekünk is meg kell tudni maradni Isten mellett, a Szentírás mellett, a népünk-családunk mellett, bármennyire csábító is a „világ bája”, mert különben elveszünk.

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy idén mind Erdélyből, mind Szlovákiából érkeztek táborunkba magyar fiatalok, akik különösképpen értették a dánieli üzenetet határon túliként, Trianon 90. évfordulója kapcsán: megmaradj meg Isten és a hazád mellett és lesz jövőd. S jó volt, hogy a csoportbeszélgetések és személyes beszélgetések alkalmával mindezt megosztották velünk, így a hátrányos helyzetű

gyerekek is tudják, hogy nemcsak nekik nehéz az életük, hanem a határon túl élő testvéreiknek is. S épp ezért nem mindegy, hogy komolyan veszik-e az Igét és Életük lesz, vagy pedig nem. Ez az egyetlen kitörési pont. Összességében elégedett vagyok a táborral, csak sajnáltam, hogy sokan nem voltak ott Keszibén, akinek ott kellett volna lenni. Remélem jövőre – a morzsaszedésen ezt beszéltük meg a Dániel Ifisekkel – az elkóborolt vagy épp tékozló bárányokat is megkeressük és igyekszünk őket „visszatéríteni a nyájba”. Köszönöm a gyülekezet imatámogatását és az anyagiakban való segítséget.

3. Ézsaiás Ifi hét Balatonalmádiban: augusztus 2-8.

Alig vártuk már a köreinkben hagyománnyá vált Ézsaiás Ifi hetet Balatonalmádiban huszad magunkkal. Nagy izgalommal és várakozással telve találkoztunk korán reggel a Déli pályaudvarnál. A tábor hangulatát jellemző vidámság már a vasúti utunk során érződött, rengeteg vicceselés közepette.

De komolyra fordítva a szót, a táborban a délelőtti alkalmak során Filippi levelet tanulmányoztuk, amely levélnek központi üzenetei nagyon sokat adtak számunkra, hiszen itt ír Pál apostol a keresztyén hitünk alap tanításáról: *élj úgy és bánj az emberekkel úgy, mint Jézus Krisztus tette.* „Az az indulat legyen bennetek amely Jézus Krisztusban is megvolt.”

Az esti alkalmakon Jézus nagy példázatait vettük végig, amely az Isten szerint való helyes életvitelt mutatja be. (pl.: irgalmas szamaritánus, gazdag és Lázár, farizeus és vámszedő stb.)

A komoly dolgok mellett rengeteg időnk maradt: röplabdázni, bulizni, énekelni, játszani és strandolni is. Emellett sokat énekeltünk, külön köszönet a gitárosnak (Czibulka András testvérünknek), akik nagyon jól játszott.

A hét vasárnapi istentisztelettel zárult, melyen mi is énekeltünk.

Néhány szó az Ézsaiás Ifiről:

Mi tizenhat és húsz év közötti fiatalok vagyunk, nagyon szeretünk nevetni, énekelni, zenélni, baromkodni, ugyanakkor a komoly dolgokra is nyitott a szívünk, lelkünk. Szeretnénk egész életünkben Jézus Krisztust követni. **Az**

Ézsaiás ifi minden héten, szombaton délután hattól kezdődik, és a toronyszobában vagy a gyülekezeti teremben lesz.

Miről is szól egy ilyen alkalom?

Hattól gyülekezünk, éneklünk, majd egy rövid igetanulmányozás, prédikáció következik, azután beszélgetés, illetve szeretetvendégség.

Mit csinálunk ifi után?

Nagyon szeretünk biliárdozni, csocsózni, bulizni, bowlingozni, DVDzni, moziba menni, illetve bármilyen közösség építő dolgot csinálni, persze a biblikus keretek között.

Mindenkit szeretettel várunk!

Első ifi: szeptember 11. szombat.

Szalai Julcsi és Becker Norbert Gyula

4. Alsós Családos Missziós Hét Balatonalmádiban: augusztus 9-15.

Immár hagyománnyá vált a gyülekezetben, hogy a Gyermekek és Szegénymisszió keretében a nehezebb sorsú hit-tanosokkal, illetve a „donbisokkal” eltöltünk egy hetet Krisztus jelenlétében Balatonalmádiban. Idén nagy örömmel az eddigi segítő családok mellett (Simon Mátyás és családja, a Csontos- és a Budai család) egy új házaspár (Szalai család) is csatlakozott a missziói munkához, természetesen gyermekeikkel együtt. Így velük kibővítve kezdtük meg a tábort. Az Ézsaiás Ifiből is jöttek fiatalok, mint eddig minden évben, s idén különösen is nagy szükség volt rájuk, mivel közel negyvenen voltunk, köszönhetően annak, hogy idén a Don Bosco Katolikus Általános Iskola református diákjai közül is számosan eljöttek. Többek között a keresztlányom, Fanni aki most lesz elsős. Az idei téma a Teremtés története volt, amelyet játékos feladatokkal, külön munkafüzetrel, rengeteg énekkel megtűzdelve dolgoztunk fel, illetve ismerhettünk meg. A számos szabadidős program közül kiemelnék kettőt: egyrészt a gyerekek számára és számomra is az egyik legnagyobb élményt adta csütörtök este a csillagászati megfigyelés az Öreg-hegyen, valamint a szombati tihanyi kirándulás, ahol az atyák jóvoltából a belső kápolnában tarthattuk meg a délelőtti tanítást, éppúgy, mint tavaly. A másik nagy élmény a Balaton vize volt, ahol szülői felügyelet mellett jókat lubickoltak a gyerekek. Szeretném ezúton is

megköszönni az összes szülőnek mindazt a hatalmas segítséget, amely által idén is az Igehirdetés munkájának szentelhettem magam ezen a héten, hiszen a férfiak (mialatt én készültem) fociztak a gyerekekkel, miközben az asszonyok a konyhában tüsténkedtek, akár reggeliről, akár a vacsoráról volt szó. Íme újabb két beszámoló:

Lévai Attila: „Jómagam voltam az egyik gitáros és nagyon tetszettek az új énekek, valamint az, hogy a gyermekek is örömmel énekeltek őket. Lelkileg sokat jelentettek az áhítatok és megerősített abban, hogy továbbra is szolgáljak az ifiben és a gyerekmisszióban. Rendkívül jó volt az is, hogy sokat lehettünk a Balatonban, mert nagyon szép időnk volt.”

Tóth Fanni: „Nekem az volt a jó, hogy meglátogattak a szüleim és az anyukámmal és a keresztapával lehettem egy hétig. A templomban jó volt énekelni a „Fel barátim...-at”. A strandon is jó volt lenni.

Nekem évek óta ez az Almádi tábor adta lelkiekben a legtöbbet, köszönöm Nektek, munkatársaim az Úrban. Reménység szerint jövőre is együtt, ugyanígy és ha még ezt lehet fokozni, akkor még jobban. Áldás, Békesség!
Norbert testvér

+1 Beszámoló a Missziós Táborok Alsós hetéről

*„A tábor ormán véle jártam én,
Isteni arcán tündökölt a fény,
Ruhája hófehéren csillogott,
Hallott szívem szent, égi szöveget,
A tábor orma fényben ragyogott.” /Ézsaiás Ifi
énekeskönyvéből/*

Kicsik és nagyon egyaránt izgalommal várták ezt a hetet. Volt olyan, aki először tapasztalhatta meg a közösség és Jézus ilyen fajta közelségét. A közösség összekovácsolását segítette a sok, színes közös program. Együvé forrva énekeltek gyermekek és felnőttek a templom falai között. Egymás kezét fogva nyílt imára mindenki ajka. Egy különös érzés kerített hatalmába mintha angyalok hangja zendülne - s ez olyan lelki erőt adott, amit érezni kell mindenkinek, aki hallja e mennyi kórust.

Nagy élményt jelentett a hajókirándulás, mely során a Tihanyi Apátságot látogattuk meg. Templomi énekünk ámulatba ejtette az oda látogató turistákat is. Nekem nagy élmény volt az is, amikor éneklésünk közben mellénk álltak a szintén látogatók, és velük kiegészülve, nemzetiszín zászló alatt énekelhettük el a Himnusz strófáit. E kimerítő és élmény dús nap után igazi felüdülést jelentett a holdfényben megmártózni a Balaton hűs vizében.

A vasárnapi istentiszteleten a tábor gyermeki a Balatonalmádi gyülekezet előtt is megmutatták az angyali kórus hangját.

Bár a hét próbatételekben sem szenvedett hiányt, összességében úgy érzem, hogy lelkileg feltöltődve és gazdagodva, természetesen eddig életünket átgondolva tértünk haza, megerősítve az érzést - jobb adni, mint kapni - s, az Új szívet adj című ének is valóra vált számunkra.

A folytatás reményében, Áldás békesség

Szalaiiné B. Mariann

Immáron harmadik éve indult meg újra a református hittanítás a Szent Imre Gimnáziumban. Jelenleg közel 20 református diák jár heti rendszerességgel református hittanórákra, illetve Istentiszteleteinkre. Ezek az alkalmak jórészt a Spirituális szobában zajlanak le, de népesebb rendezvényeink a Pingvin szigetben zajlanak, hiszen ott férünk el kényelmesen.

Mit csinálunk hittanórán? Hasonlóan a katolikus hittanórához nálunk is az alsóbb évfolyamokon Bibliaismeretet tanulunk, azaz az Ó- és Újszövetség történeteit kortörténettel, felsőbb évfolyamokon pedig már előkerül az etika és az egyháztörténet, valamint hitvallásaink is. Emellett „lelkizős” hittanórát is szoktunk tartani, ami leginkább a lelki gondozáshoz áll közel. Sokat éneklünk is, mivel fontosnak tartom a zsoltározást. Ahogyan tavaly, az idei évben is lesz református Istentisztelet, immár hagyományosan nulladik órában a Spirituális szobában.

Milyen egyéb református megmozdulások vannak?

Az első, amit megemlíthetnénk „a református lelki nap”, amelyre egy tanévben négyszer kerül sor. Általában nagy ünnepeinkhez kötődnek: a Reformációhoz, Karácsonyhoz, il-

letve Húsvét és Pünkösd ünnepéhez. Ilyenkor a református diákok a Pingvin Szigetet foglalják el, ahol a program énektanulással, zsoltározással veszi kezdetét. Majd a második órában tradicionális református Istentiszteletet tartunk az adott ünnepnek megfelelően. Az Úrvacsora általában átcsúszik a harmadik órára, ezután pedig Kis-Agapét tartunk. A negyedik-hatodik órában a témához kapcsolódó filmet nézünk meg, majd beszélgetünk róla a hetedik órában, végül a napot imádság és áldás zárja. Tavaly emlékezetes alkalom volt a Luther film Reformáció ünnepén, illetve a karácsonyi alkalmunk, ahol igazgató úr is megjelent és köszöntött bennünket.

A második helyen az „**egynapos tanulmányi kirándulás**”-t említeném meg, amelynek keretében két évvel ezelőtt a Várban jártunk a Bibliakiállításon, tavaly pedig Kenderesre és Debrecenbe látogattunk el, Vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó budapesti bevonulásának 90-ik, Kálvin János születésének ötszázadik évfordulója alkalmából. Hálás vagyok az Élő Istennek, hogy olyan intézményben taníthatok, ahol ezek a nevek jelentenek is valamit. Jó volt látni Kenderesen a kormányzó sírjánál és Debrecenben a gályarabok emlékművénél koszorúzó református ciszter diákokat, szüleiket, amint énekeltek nemzeti imádságunkat és az ősi református himnuszt: „Te Benned bízunk eleitől fogva...”

Harmadik a sorban „**a többnapos tanulmányi kirándulás**” tavasszal, amelynek keretében idén másodsorra kerekedtünk fel és vettük be Németországot „Árpád-házi Szent Erzsébet és Luther Márton nyomában”.

Merre is jártunk? Az első nap úti célja: **Salzburg** volt, ahol este megtekintettük a középkori városmagot. Másnap **Nürnberg** városát néztük meg, ahol lenyűgözött bennünket az a rengeteg középkori műemlék, amelybe lépten-nyomon belebotlottunk. Részt vettünk a városban protestáns Istentiszteleten is, s jó volt velük énekelni közös énekeinket. Délután indultunk esti szállásunk felé **Tabarzba**, ahol a csodálatos thüringiai erdő vett körül bennünket. Reggel **Eisenach** felé vettük az irányt, innen pedig **Wartburg** várába, ahol bennünket, magyarokat büszkeséggel tölthetett el, hogy az Árpád-házi szentek közül Erzsébet királyleány itt szolgálta az Urat és szeretettel segítette a szegényeket, árvákat, betegeket. Példaadó élete öszszeköt katolikust és reformátust, s követendő példa minden magyar ember számára. Wartburg kapcsán Lutherről sem

feledkezhetünk meg, mivel Bölcs Frigyes jóvoltából alig három hónap alatt itt fordította le a Szentírást német nyelvre, hogy végre értsék és élhessék a német emberek az Evangéliumot. A vár megtekintése után estére értünk Wittenbergbe. **Wittenberg (Lutherstadt)** Budapesttől 820 km-re található. Itt három napig volt szállásunk a Burg Evangélikus-Református Ifjúsági Szállójában. Mivel este érkeztünk, a várost másnap tekintettük meg, különösen is két látnivalót: a Lutherhaust (ez a volt Ágoston-rendi kolostor, itt élt a családjával Luther Márton), illetve a Cranach Múzeumot, este pedig lehetőség nyílt Wittenberg hangulatos kis kávézóinak felfedezésére. A következő nap **Eisleben** városkát látogattuk meg, ahol a nagy reformátor született, valamint **Erfurtot**, ahol a diák éveit töltötte. Ezen a napon délután kiruccantunk **Berlinbe**, s valamikor késő este tértünk nyugovóra Wittenbergben, ahonnan másnap reggel korán indultunk haza Budapestre. Hálás vagyok az Élő Istennek, ezért a tanulmányútért. Jövő tavasszal reményeink szerint Heidelbergbe és Hollandiába látogatunk majd.

A negyedik rendkívüli alkalom a szolgálati területtel függ össze, amelyet itt, Budafokon végzek: a „**Hittanos Gyermekek- és Szegénymissziós Karácsony**” szervezése, Ebbe a munkába a tavalyi évtől a református ciszter diákok és családjaik egy részét is sikerült bevonni, amelynek keretében közel száz élelmiszer-csomagot sikerült kiosztani a rászoruló hittanos családok között. Most is szeretném megköszöni minden gyermeknek és szüleiknek segítségüket és adományaikat, jó lenne ha idén is fel tudnák vállalni ezt!

Az ötödik lehetőség a ciszter diákok számára az **Ézsaiás és a Dávid Ifi**. Előbbibe a tizediktől felfelé, utóbbiba pedig az alá tartozókat várom szeretettel. Bízhatok minden református ciszter a konfirmációra járásra a saját gyülekezetében, vagy az iskolában, s ugyanígy jó lenne, ha mindenki megtalálná a helyét gyülekezete Ifijében. Végezetül pedig az Élő Isten áldását kívánom a ránk következő tanévben: „Veni Sancte Spiritus!”

Becker Norbert Gyula
(Norbert testvér)

A 2010. évre tervezett gyülekezeti programok

Szeptember 3. (péntek)	Tanévnyitó istentisztelet, Halacska Református Óvoda, 16h30
Szeptember 4-5. (szombat-vasárnap)	Szőlőskert gyermekszínház a Budafoki Pezsgő- és Borfesztiválon
Szeptember 7. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
Szeptember 10. (péntek)	Cserkész tanévnyitó 16h30
Szeptember 18. (szombat)	Gyalogtúra (Majkra ???)
Szeptember 19. (vasárnap)	Hittan tanévnyitó (óvodás csoport is, szer. vendégség)
Szeptember 21. (kedd)	Budafoki esték 18h00 Kopp Mária???
Szeptember 24-26. (péntek-vasárnap)	Evangélizáció
Október 1. (péntek)	Halacska nap az óvodában 14h30
Október 2. (szombat)	Vespera 18h00
Október 5.	Presbiteri gyűlés, 19h00
Október 9. (szombat)	Demjén kupa, sportnap
Október 17.	Konfirmáció megerősítés (50, 60, 70 éve) (szer. vend.)
Október 19. (kedd), 18h00	Budafoki esték Bagdy Emőke???
Október 26-31.	Őszi napközis reformációs tábor, tábor
Október 29. (péntek)	Cserkész évforduló, 10 éve indult újra
Október 31. (vasárnap)	Reformáció ünnepe (nálunk, ev. előadó) 18h00
November 2. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
November 6.	Vespera, 18h00
November 6.	Őszi templom takarítás parti 8h00
November 5-7.	Református Házasság hétvége
November 13. (szombat)	Bibliaismereti vetélkedő 15h00
November 21. (vasárnap)	Szeretetvendégség
November 27. (szom-	Női adventi kézműves délután

bat)	
November 28. (vasárnap)	Adventi gyermekműsor
December 4. (szombat)	Vespera 18h00
December 5. (vasárnap)	Órbottyáni vendéglátás (...)
December 7. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
December 12. (vasárnap)	Nyugdíjas karácsony 15h00
December 17. (péntek)	Karácsonyi istentisztelet, Halacska Református Óvoda, 16h30, vasárnapi istentiszteleten
December 18. (szombat)	Szegénymissziós karácsony 18h00
December 24. (péntek)	15h00 Istentisztelet + gyermekprogram, szerepjáték felnőtt előadás, betlehemes 23h00 Istentisztelet
December 25. (szombat)	Karácsony 1. nap 10h00
December 26. (vasárnap)	Karácsony 2. nap 10h00
December 31. (péntek)	Évzáró istentisztelet 18h00 Ézsaiás ifi szilveszter
Január 1. (szombat)	Újév istentisztelet 10h00
Január 2. (vasárnap)	Úrvacsorás Istentisztelet 10h00

Az iratterjesztésben
sok új hasznos, érdekes, szórakoztató gyermek és felnőtt
irodalmat, színvonalas zenei anyagot tartalmazó CD-ket és
kazettákat kínálunk

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet, minden hónap első vasárnapján
úrvacsora,

minden hónap harmadik vasárnapján szeretetven-
dégtség

16.30 Dávid ifi

17.00 VITA ifi

Hétfő

18.30 Gyülekezeti foci szabadban

Kedd

9.00 Baba-mama kör

18.00 Bibliaóra

Szerda

9.00 Kézimunka kör

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak

17.30 Gyülekezeti foci tornateremben

17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Reggeli áhítat

18.00 Kórus

19.00 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

18.00 Dániel ifi

Szombat

18.00 Ézsaiás ifi

18.00 Vesperás istentisztelet (minden hónap első
szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278

E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Hitoktató: Becker Norbert
Diakónus: Jani Marianna
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>